

wõtsin ja muiso ondsin. Häddaste sai kuninga proua ütelda: „Summal õnnistago teid!“ kui kuningas jälle ütles:

Rüggemendi õppetaja! tulle nüüd kohhe ja laulata neid pari. Pärast lähme söma. Ma tahhan tänna nende asja üsna selgeks teha.

Rüggemendi õppetaja pallus wasto ja ütles et noor paar peab enne mahhakulutus sama.

Polle wigga „wastas kuningas“ ma olen neid isse siin teie keikide ees mahhakulutanud. Pärast woid neid omma seädusse järrele ni paljo mahhakulutada kui südda kutsub. Laulata agga neid rutto pari, mo kõht tüõhi, et same söma.“

Rüggemendi õppetaja seisis weel wasto, agga se ei aitnud ühti. Laulatamine woeti warsti ette ja kui ollime laulatud, läksime söma. Nüüd teate armad wannemad, miks pärast ma teid polle sanud pulma kutsuda.

Ma ei tea mitte, ütles wanna isä, ons se üks unnenäggo woi mis ta on! se on weel immelikkum kui ennemuistse klasist mäe luggu! soldat — piiskop! Agga mis konstoriumi kohhus ütles?

Need piddasid mind terwe näddal finni. Agga pärast, kui kuningas tunnistust andis, et ta mind isse läbbi katsund ja kõlblikko leidnud ollewad sedda nimme kanda, siis sain ma selle ammeti peäle finnitud.

Sellega ollid nore piiskoppi juttud rägidut. Mis peale sedda sündinud, olgo iggä ühhe ennese arwata. Ni paljo nimmetame weel, et noor piiskop omma nimmele suggugi häbbi ei olle teinud ja kallist abbiellu ellas.

Meil keikidel on üks Isä.

Üks armas mees, kes sedda luggu kirja pannud, rägib nenda:

Monne aasta eest ellasin ma ühhes sures linnas ühhes kõrwalises ulitsas. (Mo am-